

THE BEE TIMES

CESTOVNÍ KANCELÁŘ

Výzva. Slovo, které v sobě nese možnost posunout se dál. V životě se objevuje často nečekaně a my se s ní potřebujeme umět vypořádat. Ve škole dětem právě takový prostor otevíráme. Učíme je růst, zkoušet nové věci, hledat řešení a čelit náročným situacím — a to vše v bezpečném prostředí, kde se mohou kdykoliv zeptat, požádat o radu a kde je úplně v pořádku udělat chybu. Protože když se něco nepovede? Nevadí. Patří to k učení i k životu.

O to raději pak sledujeme momenty, kdy se výzva promění v úspěch. Přesně to se stalo u našeho posledního projektu Cestovní kancelář. Děti odvedly naprosto fantastickou práci. V následujících řádcích vám představíme, o čem projekt byl, jak celý proces probíhal a také jak ho hodnotily samotné děti.

O čem byl projekt Cestovní kancelář

Téměř celý říjen žil druhý stupeň projektem Cestovní kancelář. Úkolem žáků bylo založit si svou fiktivní cestovní kancelář a poté naplánovat výlet na jednu noc s předem daným rozpočtem. Každá skupina měla vytvořit dotazník a jeho výsledky zpracovat do přehledných grafů, připravit kompletní program výletu, zajistit dopravu, ubytování, stravu, vytvořit leták propagující jejich výlet..... Zní to složitě? Ano – bylo to náročné, komplexní a skutečně to byla výzva. A dopadla skvěle.

Jak projekt probíhal

Žáci pracovali v menších skupinách a na začátku si zvolili vedoucího. Ten zastupoval tým na pravidelných schůzkách, sbíral informace, přijímal úkoly a následně je delegoval jednotlivým členům. Součástí projektu byly otevřené hodiny matematiky, češtiny, informatiky i B-Better. V nich měli žáci prostor za pomoci učitelů pracovat na úkolech a rozvíjet své nápady. Žákům ze 6. ročníku byl nabídnut „kouč“ z řad starších dětí, které měly podobný projekt v loňském školním roce a dokázaly poradit a podpořit.

V některých skupinách se objevily potíže s komunikací nebo nejasnosti ohledně vedení týmu. To je ale přirozenou součástí každé spolupráce – a zároveň důvodem, proč jsou ve škole učitelé. Ti byli dětem po celou dobu k dispozici, pomohli jim situace řešit a podpořili je v tom, aby našly společnou cestu.

Když měli žáci všechny podklady hotové, nic nebránilo tomu, aby v pátek 7. listopadu prezentovaly výsledky své práce ostatním spolužákům. Prezentace byly kreativní, byl z nich cítit týmový duch a děti často překvapily svým sebevědomým vystupováním. A i když byla občas znát nervozita nebo lehká tréma, protože dětem na tom skutečně záleželo, všichni odvedli skvělou práci.

Součástí úkolu nebylo pouze výlet odprezentovat. Každá skupina si připravila také vlastní stánek, kde mohli ostatní žáci získat další informace, ptát se na detaily a lépe pochopit, jaký výlet jejich cestovní kancelář nabízí. Poté všichni hlasovali o tom, které skupině se celý projekt povedl zpracovat nejlépe.

Žáci druhého stupně měli však ještě jednu výjimečnou pravomoc: rozhodnout o tom, na který výlet se skutečně pojede. Vítězný projekt se stane realitou – a celý druhý stupeň se vydá na výlet, který připravila vybraná skupina. Právě tato skutečnost dělala projekt jiným. Nebyl to jen školní úkol, ale práce s reálným dopadem. A když můžete dětem dát příležitost tvořit něco skutečného, rozsvítí se v nich chuť odvést tu nejlepší možnou práci.

Závěrečné prezentace byly tak jen pomyslnou třesničkou na dortu celé několikátýdenní cesty. Děti ukázaly, že se nebojí přemýšlet, tvořit, spolupracovat ani čelit překážkám. Dokázaly si poradit tam, kde to nebylo jednoduché, a dokázaly reflektovat, co se povedlo a co by příště mohly udělat jinak.

V podobných projektech se učí nejenom děti, ale i my dospělí. V závěrečných zpětných vazbách v jednotlivých skupinách jsme se dozvěděli, jak děti projekt reflektovali s odstupem času, co bylo pro ně nejtěžší, dostali jsem několik podnětů ke zlepšení organizace. Co nás však těší nejvíce je fakt, že všechny děti jsou přesvědčené, že projekt zvládly, že se toho hodně naučily a že tento druh učení má pro ně smysl.

Eliška Binková a Sylvie Jančiová

Do tohoto čísla jsme zařadili rozhovory se čtyřmi skupinami. Ostatní mají možnost přidat se v dalším vydání, pokud budou chtít – rádi dáme prostor všem, kdo se chtějí podělit.

CESTOVKA K.D.P.

Celá práce na projektu byla taková nahoru a dolů. Občas to šlo úplně do kopru a občas to letělo nahoru jako akcie. Ale celkově to pro nás bylo zábavné.

Naučili jsme se spoustu nových věcí. Třeba Tobík, který to už umí, mě naučil pracovat se stránkami a s Instagramem. Dozvěděl jsem se taky, jak se dělají statistiky a grafy. Já to dělal úplně jiným způsobem, takže tohle pro mě bylo nové a docela zajímavé.

Měli jsme z toho i dobré ponaučení – že ne všechno vyjde na poprvé. A někdy ani na podruhé. Měli jsme třeba vybraný hotel s pohádkovou tematikou, ale odmítli nás, protože nás bylo moc. Nakonec jsme ale našli něco jiného, a to bylo pro nás hodně poučné.

Myslíme si, že teď už bychom to zvládli líp. Už víme, co nás čeká a jak k tomu přistoupit, takže příště to bude určitě jednodušší. Máme spoustu ponaučení, jak s takovým projektem zacházet.

Při prezentaci jsme se ze začátku hrozně styděli, ale pak to z nás spadlo. A ještě jsem zjistil, že když si myslíte, že prohrájete, tak to tak vůbec nemusí dopadnout.

Rodiče na nás byli pyšní. Říkali, že jsme byli dobří a že se jim to líbilo.

Projekt nás bavil a měl pro nás smysl – třeba v tom, že jsme se naučili komunikovat s dospělými a zjišťovat informace. A určitě se nám to bude hodit, až budeme plánovat výlet s rodinou... nebo rovnou v businessu.

Máme ze sebe radost.

VOYALUX TRAVEL

Tenhle projekt byl úplně jiný než minulý rok. Celá koncepce byla jiná než loni na Business Day. Naučili jsme se spoustu nových věcí a máme z toho úplně jiné zážitky. Tentokrát jsme museli všechno obvolat a zařídit si sami s dospělými lidmi, což bylo pro nás nové. Minulý rok jsme se víc soustředili na samotnou práci a letos to bylo hlavně o domlouvání. Ale oba projekty měly něco do sebe.

Bylo to dobré, jen jsme měli pocit, že někdy nestíháme. Myslíme si ale, že kdybychom se víc synchronizovali, tak by nám ten čas vyšel úplně akorát. Pro nás asi nejtěžší bylo se domluvit – každý má svoje věci. Někdo má kroužky nebo jiné aktivity, někdo zase prostě spí. A hlavně jsme zjistili, že každý má úplně jiný názor na to, jak něco udělat. I když se třeba dva na něčem shodli, ostatní to viděli úplně jinak.

Přesto jsme dokázali ustoupit ze svých představ, najít společnou cestu a respektovat názory ostatních. Určitě jsme se naučili komunikovat s dospělými o důležitých věcech, psát e-maily a zjistili jsme, že když rodiče něco plánují, není to vůbec easy. Někdy se stalo, že nám někdo neodpověděl, ale i tak jsme si dokázali poradit.

A i když jsme si občas říkali, že to nezvládneme, nakonec jsme to zvládli. Těsně před prezentací jsme měli pocit, že nemáme vůbec nic a že to prostě nedáme. Tak jsme se to začali rychle učit, abychom měli prezentaci pevně v rukou.

Taky jsme si uvědomili, že pozice vedoucího není vůbec jednoduchá. Je těžké na začátku všechno zkoordinovat tak, aby nakonec nedřel jen jeden člověk. Ale myslíme, že se nám to nakonec povedlo.

Do příštího roku nebo pololetí bychom chtěli zase další projekty, protože nám to dává smysl. Při projektech se naučíme věci, které jsou důležité pro život, a proto nám to přijde fakt užitečné.

CESTOVÁNÍ KOLEM ČESKA

I když to pro někoho byl velký stres – hlavně ta samotná prezentace, protože někomu stačí pár lidí a už je nervózní – tak jsme to nakonec zvládli. A jiného to naopak hrozně bavilo, hlavně to samotné prezentování.

Na stánku jsme měli klobásky, sýry, bonbonky, tiramisu a vůni. Chodilo k nám opravdu hodně dětí a stánek jsme si moc užili.

Nejlepší pro nás bylo hledání ubytování a hledání zábavy. Skoro všichni jsme hledali možnosti a Matouš s nimi pak komunikoval. Šlo mu to skvěle a taky si to užíval. Ze začátku pro nás byla nejtěžší hlavně matematika, ale bez toho, abychom věděli, kolik co stojí, by to prostě nešlo.

Já jsem se naučila dělat plakáty v Canvě. Udělala jsem jich spoustu a bavilo mě to. Myslíme si, že projekty děláme proto, abychom se naučili prezentovat do budoucna, protože je to důležitá věc. A taky proto, že si musíme zkusit zařídit věci sami – a už víme, že to není úplně jednoduché.

A určitě chceme další projekty i do budoucna. I když je to výzva a někdy trošku stres, chceme pokračovat dál.

CESTA ČESKEM

Projekt nám přišel jako strašně dobrý nápad, jen bychom na něj potřebovali víc času. Tak ještě dva týdny navíc by byly super. Bylo by to pro nás mnohem lepší. Ze začátku to bylo docela náročné, protože někdo chyběl a vůbec nevěděl, o čem projekt je, takže bylo těžší si to všechno dovysvětlit. Měli jsme pocit, že na začátku nepracujeme jako tým. Ale nakonec jsme to vyřešili – i díky pomoci učitelů.

Hodně jsme si užili tvorbu dotazníku. Dneska bychom to zvládli úplně v pohodě a dokázali bychom to převést i do grafů. Bavilo mě i to počítání, i když mi moc nešlo. Ale stejně mě to bavilo, protože to bylo důležité.

Prezentace byla pro nás stresující, ale máme velkou radost, že jsme to zvládli. I když jsme den před prezentací zjistili, že nás bude o jednoho míň a museli jsme všechno předělat. I s tím jsme si nakonec poradili.

Každý z nás dělal něco jiného – někdo letáky, někdo prezentaci, někdo zařizoval stánek. Podařilo se nám najít to, že každý dělal něco, co ho baví.

Projekty pro nás určitě mají smysl. Děláme je proto, abychom se naučili fungovat jako skupina, aby nám bylo jasné, jak někam zavolat, jak něco spočítat a jak věci fungují v opravdovém světě. A taky víme, že tady můžeme udělat chybu a nic hrozného se nestane. I když se to někomu nepovede úplně perfektně, pořád je to v pohodě.

STEZKA V DOBĚ NESVOBODY

V 6. třídě jsme si výročí tzv. sametové revoluce připomněli programem s názvem Stezka v cestě nesvobody. Žáci si poslechli několik příběhů svých vrstevníků z dob před rokem 1989 a porovnali je se svými současnými možnostmi. V kvízu se dozvěděli, že: Svoboda není samozřejmost. Pak se zamýšleli nad tím, co pro ně znamená mít svobodu nebo být svobodný. Nejčastěji zaznívala možnost beze strachu říkat svůj názor nebo cestovat bez omezení. Z jejich názorů pak vznikl strom svobody, jako připomínka toho, že o svobodu je potřeba pečovat, aby mohla sílit a růst.

Radka Papai

VĚDA KOLEM NÁS

TECHMANIA PLZEŇ

Návštěva Techmanie Science Center v Plzni je vždy nezapomenutelným zážitkem pro všechny věkové kategorie. I letos jsme se vypravili prozkoumat fascinující svět vědy a techniky a opět jsme nebyli zklamáni.

Nejvíce nás nadchly pokusy s kapalným dusíkem, kdy jsme mohli sledovat, jak se před našima očima mění látky a vytvářejí ohromující efekty. Velkým zážitkem bylo také ohnivé tornádo, které nás ohromilo svou dynamikou a vizuálním efektem.

Kromě toho jsme si mohli vyzkoušet mnoho fyzikálních jevů na vlastní kůži - od jednoduchých zákonů mechaniky až po složitější experimenty s magnetismem a světlem. Každý rok zde objevíme něco nového a překvapivého, co nás baví a inspiruje k dalšímu zkoumání.

Techmanie je místem, kde se věda stává zábavou, a my se už teď těšíme na naši příští návštěvu, abychom objevili další zajímavosti a pokusy, které centrum nabízí.

Olga Zítková

KLUB UMĚNÍ

V letošním školní roce se zatím Klub umění nese především v duchu výtvarné tvorby. Nejen, že je o ni mezi dětmi největší zájem, ale zároveň nás motivovala účast v projektu Galerie zastávka, do kterého odpolední kluby oslovilo Kulturní centrum Beroun. Tato mise se vydařila, a tak je až do konce prosince možné prohlédnout si obrázky dětí nejen z Klubu umění ve vitrínách na autobusovém nádraží v Berouně. Ve tvorbě jsme se nechali inspirovat květinami, podzimem, ale i italským malířem Giuseppem Arcimboldem, který proslul svými nevšedními portréty. K malbě jsme použili nejen klasické štětce, ale třeba i nafouknuté balonky, bublinkovou fólii nebo listy. Tvoření nás ani po zahájení výstavy nepřestalo bavit, jen jsme papír na chvíli vyměnili za hlinu, a tak nás do Vánoc čekají dvě návštěvy v dílně Muzea keramiky v Berouně. Věřím, že si děti domů odnesou nejen vlastnoruční výrobek, ale i skvělý zážitek a třeba i novou zálibu.

Marta Falvey Sovová

LUCY A SELAM

Chcete se seznámit s Lucy a Selamem?

Pak musíte vyrazit do Národního muzea na Václavák, stejně jako naši sedmáci a deváťáci. My Evropané jsme totiž měli jedinečnou seznámit se kostrami homininů i s modely jejich těl.

Lucy totiž byla vystavována mimo Etiopii pouze v USA, Selam ještě nikdy. Obě fosilie jsou považovány za klíčové důkazy lidské evoluce. Uznejte sami, taková příležitost seznámit se s velmi starými předchůdci člověka (australopitéky) se nám jen tak nenaskytne.

A co jsme zjistili? Lucy alias Dinkinesh (v překladu „jsi překrásná“) měla asi 106 cm a 28 kg, žila zhruba před 3 miliony let, zemřela mladá (12-16 let), horní část těla připomíná šimpanze, pánev a dolní končetiny dokazují vzpřímenou chůzi.

Selam alias mír byla zřejmě dívka, zemřela ve věku 2 let, dochovalo se asi 60% její kostry a je tak považována za důkaz lidské evoluce.

V Národním muzeu jsme prošli i expozici minerálů, o kterých se učí naši deváťáci na hodinách přírodopisu a sedmáci ověřili své znalosti v expozici zvířat. Příjemným zpestřením byla i návštěva kupole s nádherným výhledem na Prahu.

A kam vyrazíme příště? Do jaderné elektrárny Temelín.

Kamila Zvědělíková

VÝLET 1. A

Ve středu 19.11. vyrazila třída 1.A na Statek U Dubu v Berouně. Děti se seznámily se životem na statku, vyzkoušely si kartáčování minikoníků a u památného dubu se dozvěděly něco o starých stromech. Jelikož šly pěšky, po cestě tam i zpět mohly pozorovat přírodu - užily si zamrzlé kaluže, srnky na poli a učily se poznat rostliny, které viděly podél cesty. Po návratu do třídy si vyzdobily dřevěné koníky, které si přinesly ze statku.

Jana Suchá Klimešová

DOMOVNÍ ZNAMENÍ

V listopadu jsme se vydali na výlet do Prahy. Naši procházku jsme začali u Prašné brány, odkud jsme se vydali objevovat domovní znamení ve staré části města. Děti pozorovaly různá znamení na domech – zvířata, rostliny i symboly, které dříve pomáhaly lidem poznat, kde kdo bydlí.

Poté jsme dorazili na Staroměstské náměstí, kde jsme se zastavili u slavného pražského orloje. Nejen že jsme si ho prohlédli zblízka, ale vystoupali jsme i nahoru na vyhlídku, odkud byl krásný výhled na střechy Prahy.

Po prohlídce si děti zaslouženě koupily trdelník, na kterém si všichni pochutnali. Nakonec jsme se vydali zpět na autobus, plný nových zážitků a dojmů z krásné procházky Prahou.

Magdalena Čihová

LISTOPAD V MŠ

V naší mateřské škole proběhlo kouzelné lucerničkování, které vneslo do podzimního podvečera příjemné světlo i radostnou atmosféru. Děti si vyrobily vlastní lucerničky, jež během průvodu krásně zářily. Společně s rodiči se celý průvod vydal do nedaleké ulice. Na závěr čekal teplý čaj a malé občerstvení, které poskytlo teplo nejen rukám, ale i celému okamžiku. Podzimní dopoledne zpestřila také drakiáda. Děti podle návodu sestavily barevné draky a poté se všichni vydali na nedalekou louku. Vítr chvíli přál, takže se draci krásně vznesli a předváděli pestré piruety na obloze. Když vítr ustal, přišli na řadu i vystřelovací draci, se kterými byla velká legrace. Celý podzim se v naší školce nesl v příjemné a klidné podzimní atmosféře.

Kateřina Taušová

VÝLET 1. B

Na konci listopadu si žáci třídy 1.B užili nezapomenutelný výlet na Křivoklát, kde se zúčastnili programu „Kolik smyslů používáš, tolikrát jsi člověkem“. A aby byl den ještě kouzelnější, právě ráno napadl první sníh. Bílá nadílka dětem dodala nadšení už po cestě a během programu si užily i pořádnou koulovačku.

Samotný program byl zaměřený na smyslové vnímání přírody a na to, aby se stala něčím blízkým a příjemným. Děti se postupně seznamovaly s různými rozměry přírody, využívaly svůj zrak, čich, chuť, hmat i sluch. Zkoumaly přírodní materiály, poslouchaly zvuky lesa a skrze vlastní prožitky si vytvářely vztah k prostředí kolem sebe. Program vedl děti k tomu, aby v přírodě nejen pozorovaly, ale také cítily, fantazírovaly a tvořily.

Prvňáčci si odvezli domů spoustu dojmů, radosti a nových poznatků o tom, jak přírodu vnímat všemi smysly.

Jana Lakomá

HODINY VÝCHOVY KE ZDRAVÍ

Víte, jaké je největší ocenění, které může učitel dostat? Když za Vámi po hodině přijdou děti a poděkují za hezkou hodinu.

Stalo se to, když jsme se v jedné z posledních hodin VKZ věnovali duševní hygieně a duševní pohodě. Povídali jsme si o tom, jak funguje zdravý spánek a co je pro naši psychickou rovnováhu důležité. Zkusili jsme si i dechové cvičení, které dokáže uvolnit stres a na chvíli nám dovolí vydechnout. Protože někdy je toho prostě hodně – a mít něco, čím si můžeme na chvíli ulevit, je strašně fajn.

Předmět, který je neméně důležitý než všechny ostatní. V hodinách jsme se věnovali první pomoci, zdravému životnímu stylu, návykovým látkám nebo duševní pohodě. Každá hodina je jiná – a možná právě proto se na ni všichni těší.

Často začínáme rozcvičkou, protože co by to bylo za hodinu o pohybu, kdybychom si o jeho důležitosti jen povídali? Místo toho vyskočíme z lavic, pořádně se rozhýbeme nebo si na úvod klidně oběhneme celou školu. Dokonce už děti samy připravily vlastní rozcvičku pro ostatní spolužáky a vyvěsily ji na chodbu. Ať se hýbeme všichni!

A stejně jako když jsme kdysi připravovali rozcvičku, ani teď tomu nebylo jinak. Uvařili jsme si náš oblíbený čaj a pustili se do tvoření něčeho, co by mohlo někomu udělat radost. Někdo vytvořil sadu motivačních citátů, jiný napsal delší povzbuzující text. A vznikla i malá trhací srdíčka – na rubu s milým vzkazem pro někoho, kdo právě potřebuje trochu radosti.

Ukázali jsme si, že radost nemusí být jen v těch velkých věcech. Že ji často přináší každodenní drobnosti. A že je dobré ji šířit dál.

Eliška Binková

SLEDUJTE NÁS ...

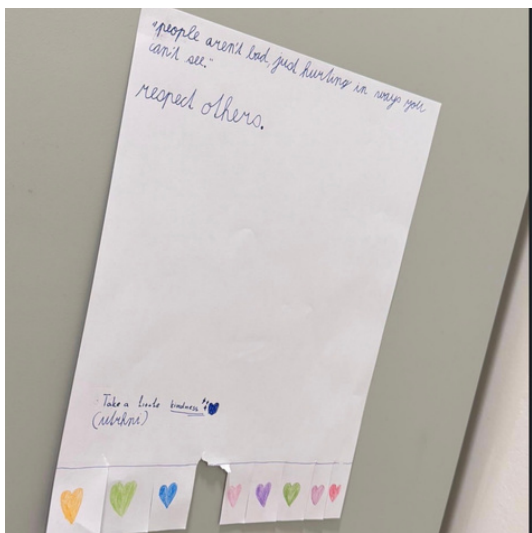
benglish_school

BENGLISHskola

PROSINEC

V B-ENGLISH

8. PROSINCE

ADVENTNÍ MINIKONCERT RNB BEROUN

9. PROSINCE

ADVENTNÍ NORIMBERK

5., 9. A 16. PROSINCE

VÁNOČNÍ WORKSHOPY

15. PROSINCE

VÁNOČNÍ HUDEBNÍ WORKSHOP

17. PROSINCE

VÁNOČNÍ BESÍDKA MŠ

18. PROSINCE

THE GREATEST SHOW

19. PROSINCE

ŘEDITELSKÉ VOLNO

22. PROSINCE - 5. LEDNA

VÁNOČNÍ PRÁZDNINY

grafické zpracování Eliška Binková
jazyková korektura Jana Zaoralová
W W W . B - E N G L I S H . C Z